

Fietsvakantie Namibië van 28 mei t/m 20 juni 2010

door Han Mellaard

Na een poging in 2009 deze reis te boeken (reis ging toen vanwege te weinig deelnemers niet door) het in 2010 nogmaals geprobeerd. Nu is het al heel snel duidelijk dat hij wel door zal gaan, dit na informatie bij Cycletours.

Nu is het zaak om dingen te gaan regelen. Eerst een reisgids over Namibië gekocht om alvast in de stemming te komen.

Tegenwoordig heb je bij de huisartsenpost in [Zuidland](#) een reizigersspreekuur. Hier wordt me na overleg verteld wat ik allemaal nodig heb. Valt me een beetje tegen. In ieder geval malaria tabletten, omdat ik een aantal dagen in een risico gebied vertoef. Ook nog een spuit tegen hondsdolheid, omdat je als fietser een bepaald risico loopt. Verder nog een drietal spruiten tegen Hepatitis B, twee voor vertrek en één een halfjaar na de tweede.

Omdat ik meer volume voor mijn bagage nodig heb, een Samsonite gekocht, zo een waar een olifant op kan zitten.

Tien dagen voor vertrek de reispapieren ontvangen, waaronder het E-ticket. Hieruit blijkt dat we met [KLM](#) naar [Frankfurt](#) vliegen en met [Air Namibia](#) naar [Windhoek](#) met een nachtvlucht.

Dag 1 vrijdag 28 mei

Op vrijdag 28 mei word ik door Jan, een vriend, naar [Schiphol](#) gebracht. Na het inchecken bij de [KLM](#) balie loop ik op het gemak naar de gate. Hier maak ik al kennis met twee reisgenoten, Rob en Susanne. Susanne blijkt al drie maanden zwanger te zijn. Inmiddels zijn beiden de trotse ouders van een dochter, die luistert naar de naam Mathilde. De bagage wordt doorgelabeld, zodat we bij het overstappen hier geen omkijken naar hebben. Bij het overstappen in [Frankfurt](#) verloopt het allemaal nogal chaotisch. Het is naar mijn idee heel slecht aangegeven en we moeten nog een keer door de douane, waar het heel erg druk is. Dit is een van de drukste luchthavens van [Europa](#). Ze moeten maar eens een kijkje in [Singapore](#) gaan nemen, kunnen ze zien hoe het wel moet. Bij het instappen ook kennis gemaakt met Harry, weer een andere deelnemer. Met de andere deelnemers, Michel&Tanja, Mirjam, Bart, Tjeerd en zus Willy, kennis gemaakt in de aankomsthal in [Windhoek](#).

Na een voorspoedige vlucht landen we om 05.00uur op het vliegveld van [Windhoek](#). Dit ligt zo'n 30 km buiten de stad. Via de landingsbaan naar de aankomst hal gewandeld voor de paspoortcontrole. Daarna naar de bagageband. Na lang wachten nog steeds geen koffer, dit is behoorlijk balen. De rest van de groep staat al in een andere hal. Sms'je van Monique, de groepleidster, is je koffer er niet of heb je hulp nodig? Aangifte gedaan van een vermiste koffer. Dan krijg je een aantal formulieren mee, met een aantal telefoonnummers, zodat je de andere dag kan bellen.

De rest van de groep staat al die tijd te wachten.

Dag 2 zaterdag 29 mei

[Windhoek](#)

We worden 's ochtends op het vliegveld opgewacht en vandaar uit volgt een korte transfer naar Windhoek. In een gastenhuis kunnen we acclimatiseren en 's middags brengen we een bezoek aan de historische stad Windhoek met haar Duitse architectuur, zoals de Kerk en het oude fort

(Alte Feste), musea, terrasjes en parlamentsgebouwen. In tegenstelling tot veel Afrikaanse steden is [Windhoek](#) een goed onderhouden stad, maar is de Afrikaanse sfeer levendig aanwezig.

Dag 3 zondag 30 mei

Monique 's morgens gebeld voor mijn koffer. Is nog niks over bekend, dus dit betekent voor mij nog minstens een dag niet fietsen. Na het ontbijt vertrekt de groep voor de eerste etappe. Monique moet eerst nog boodschappen doen. Verder heb ik de hele etappe in de bus gezeten. Halverwege iedere etappe is er altijd een van tevoren afgesproken stop voor een hapje en een drankje.

[Windhoek – Rehoboth \(60/90 km\)](#)

Dit is de eerste dag van de fietstour. We stappen vanuit het gastenhuis op de fiets en rijden door de stad Windhoek richting [Rehoboth](#). Eenmaal uit de hoofdstad passeren we het monument Heroes Acre, dat de strijd voor vrijheid van Namibië herdenkt. We volgen de snelweg, maar deze weg is bijzonder rustig. Namibië telt maar weinig inwoners en auto's, waardoor de geasfalteerde hoofdwegen relatief rustig zijn. De weg loopt over golvende en groene heuvels met prachtige vergezichten naar [Rehoboth](#). De route tot aan [Rehoboth](#) is gemakkelijk te fietsen. Geen klimmen, maar

rollende heuvels en licht glooiende etappes. Pas na [Rehoboth](#) wordt het iets heftiger, want de laatste kilometers gaan omhoog via een grondpad. [Rehoboth](#) is bekend om zijn inwoners De Bastards. Een volk dat uit zogenaamde bastaarden bestaat. Inheemse gemengd met blank bloed. In de 18de eeuw legden zij de lange weg af van de Zuid-Afrikaanse Kaap naar [Rehoboth](#). Zij werden daar niet geaccepteerd en hoopten hier een nieuw bestaan op te bouwen. Dat is, na veel strijd, uiteindelijk gelukt. [Rehoboth](#) is nu een authentiek nijverheidsdorpje met een trots en vriendelijk volk. We overnachten in het natuurpark [Lake Oanob](#) dat aan een grote waterdam ligt.

We staan op de camping als Monique een telefoontje krijgt van iemand van een andere reisorganisatie. Er is een verkeerde koffer door iemand van het vliegveld meegenomen. Vraag me af hoe iemand zo stom kan zijn. Na enig onderhandelen (de koffer ligt 200 km verderop) komen ze hem brengen. Bij Cycletours is het inmiddels ook bekend en van daaruit bellen ze ook nog even. Gelukkig heb ik al mijn spullen weer terug. Ik kan rustig slapen en de andere dag fietsen. Een hele opluchting.

Dag 4 maandag 31 mei

[Rehoboth – Namibgrens \(70/111 km\)](#)

Vanaf nu loopt de hele route tot aan [Swakopmund](#) over goed begaanbare grondpaden. Als we het natuurpark verlaten fietsen we weer terug naar [Rehoboth](#) om vervolgens weer af te slaan. Hier beginnen de eerste tekenen van de woestijn zich te manifesteren. De begroeiing wordt schaarser en minder groen. De heuvels hoger en de etappes zwaarder. Maar tegelijkertijd lijken de vergezichten spectaculairder en maakt het land een intensere indruk. Af en toe komen we grote rotsen tegen, die midden in het land liggen als door reuzen neergelegd. Langs de weg vinden we grote nesten van wevers en zien we wilde dieren. We overnachten op 1850 meter aan de rand van de

[Namib Woestijn](#) op een boerderij met de toepasselijke naam [Namibgrens](#). We kamperen tussen prachtige granieten rots formaties waar we 's avonds genieten van een kampvuur en een prachtige sterrenhemel. Dit is Afrika zoals je het verwacht.

Dag 5 dinsdag 1 juni

[Namibgrens – Solitaire \(56 km\)](#)

Vandaag is een prachtige tocht met “asemrowende” uitzichten over de [Namib woestijn](#). Het

eerste gedeelte vanaf de camping is relatief gemakkelijk. Na ongeveer 10 km komen we aan op een uitkijkpunt waar we heel ver en heel diep de [Namib](#) in kunnen kijken. Grillige rotsformaties, piekige heuvels en rode zandduinen. Dan begint de Spreetshoogte pas, met een zeer steile daling van 3 km. We kronkelen langs ravijnen en kloven en bij elke bocht is er weer een ander prachtig gevormde berg of uitzicht. De pas is ook de scheidslijn voor de woestijn en het achterliggende land, want eenmaal door de pas komen we in een droge vallei terecht dat zover als het

oog kan kijken plat is met hier en daar een uitstekende inselberg. Dit is het begin van de [Namib woestijn](#). Met 80 miljoen jaar, is het de oudste woestijn van de wereld. Midden in deze vallei ligt het dorpje [Solitair](#), dat uit een benzinepomp, een hotel en een winkeltje bestaat. Tegen het vallen van de avond zien we een van de mooiste zonsondergangen. We overnachten in het hotel van [Solitair](#).

Dag 6 woensdag 2 juni

[Excursie Sossusvlei en via Kuiseb Canyon naar Vogelfederberg](#)

Deze dag is een rustdag met een excursie. Vroeg in de ochtend vertrekt de bus richting [Sossusvlei](#), een van meest bekende gebieden van [Namibië](#). [Sossusvlei](#) is een groot woestijngebied waar de duinen rood en soms honderden meters hoog zijn. Ze tekenen zich scherp af tegen de blauwe lucht. Hier en daar groeit een verdwaalde boom of een oase met water en dieren.

Omdat de [Namib-woestijn](#) een groot uitgestrekt gebied is en de afstanden eindeloos, volgt er na [Sossusvlei](#) een transfer naar [Vogelfederberg](#). De tocht is op zich al spectaculair, want we hebben zelden zo desolaat en verlaten gebied gezien. Het is alsof we op de maan zijn

beland. Het is een raadsel hoe plant en dier hier kunnen leven, maar ze hebben zich aangepast. De Welwitschia is daarvan de bekendste. Hij leeft honderden jaren en groeit slechts een paar centimeter in die tijd. We rijden door de [Kuisseb](#) en [Gaub Canyon](#) richting Vogelfederberg. Dit is een grote granieten berg midden in het vlakke woestijnlandschap. Op deze berg overnachten we op een primitieve camping zonder douche en met een simpel toilet. Terwijl de avond valt, zitten we hoog op de berg en kijken we uit over de woestijn. Een onvergetelijke ervaring.

Dag 7 donderdag 3 juni

Vogelfederberg- Swakopmund (50/80 km)

Deze route naar [Swakopmund](#) is een rustige route. Het landschap en de route zijn overwegend vlak en naarmate we verder fietsen wordt het klimaat koeler. We ruiken de [Atlantische Oceaan](#) al voordat we hem zien. Aan de horizon zien we wolken, maar dat is de mist die opkomt van de oceaan. Dan zien we ineens meer begroeiing en doemen er rode zandduinen in de verte op. We fietsen het havenplaatsje Walvisbaai in. De woestijn stort zich letterlijk in de zee.

Er is geen overgangsbied. Vanuit [Walvisbaai](#) fietsen we tussen de zandduinen en de oceaan naar [Swakopmund](#). In dit vriendelijke kustdorpje overnachten we in eenvoudige huisjes aan de monding van de [Swakoprivier](#).

Dag 8 vrijdag 4 juni

Swakopmund rustdag

[Swakopmund](#) is een leuk stadje dat een ware oase is in de woestijn. De architectuur is voornamelijk Duits en men kan er "bratwurst und sauerkraut" eten met een goed glas Duits bier. Maar [Swakopmund](#) is vooral lekker vanwege zijn milde klimaat en zeker na dagen in de woestijn kunnen we hier even rustig op adem komen. Het stadje heeft vele winkeltjes, restaurantjes, musea. De rustdag is voor eigen invulling of je kunt een rondvlucht maken tot zover als [Fish River Canyon](#), de tweede grootste canyon ter wereld.

Dag 9 zaterdag 5 juni

Swakopmund – Hentiesbaai (60/90 km)

Dat [Namibië](#) een land is van extremen zullen we op deze route ondervinden. Het eerste stuk rijden we [Swakopmund](#) uit, maar dan komen we op de glooiende zoutweg richting [Hentiesbaai](#). De rest van de weg rijden we aan de rand van de lege woestijn en de lege oceaan. Hoewel dit woestijngebied is, waait de koude [Atlantische Oceaan](#) wind om onze

oren. De ochtenden zijn koel en mistig, mist die tot diep in de woestijn dringt. De zeldzame korstmossen profiteren hiervan. We stappen van de fiets om de woestijn te bekijken. Het leeft meer dan je denkt. Langs de hele weg vinden we kleine picknickplaatsen aan de zee, voornamelijk voor de vele vissers en af en toe komen we een klein vakantiedorpje tegen. [Hentiesbaai](#) is een vissersdorpje. We overnachten hier op een camping, maar met de bus rijden we eerst naar [Cape Cross](#), waar duizenden zeehonden en

honderden jakhalzen leven. Dit natuurspektakel is een absolute “must”.

Dag 10 zondag 6 juni

Hentiesbaai – Uis (75/115 km)

Ongetwijfeld wordt dit de zwaarste dag van de route. Niet zozeer lichamelijk, maar geestelijk. We rijden van de kust weg en fietsen diep de woestijn in. Hoewel de weg glooiend is met weinig grote klimmen is het vooral de onpeilbare leegte van dit stuk woestijn. Niets is er te zien. Geen boom, geen struik en geen rotsen. Alleen zand en gruis. Zover het oog strekt. De weg lijkt eindeloos lang in het oneindige te verdwijnen. Maar na tachtig kilometer begint de wereld te veranderen. [Brandberg](#), de hoogste berg van [Namibië](#), kunnen we nu zien. Er komen heuvels met struiken en bomen. En ineens komen we weer mensen tegen. Lokale mensen die in hutjes wonen en semi-kostbare stenen verkopen. Na de leegte van de woestijn ervaar ik dit gebied als weelderig. In het dorpje [Uis](#) overnachten we op een camping met groene bomen, een tuin en een zwembad.

Dag 11 maandag 7 juni

Uis – Khorixas (70/110 km)

We laten de lege woestijn achter ons. Met de [Brandberg](#) aan uw linkerkant fietsen we door de heuvels van [Damaraland](#). De route is lang met lange stijgingen en dalingen, maar het gebied is vol leven. Bomen en struiken, kleine nederzettingen van de Damara's. Onderweg komen we olifanten tegen, maar ook andere dieren als jakhalzen en antilopen of stokstaartjes. In de lucht zweven talloze roofvogels en door de wind kunnen van ver de kleine tornado's zien. We overnachten op een groene camping met zwembad en bar in [Khorixas](#).

Dag 12 dinsdag 8 juni

Excursie Twyfelfontein

Dit is een rustdag met excursie. We gaan per bus op pad naar [Twyfelfontein](#). De heuvels om [Twyfelfontein](#) zijn een geologisch wonder. We bezoeken de Petrified Forest (Versteende Bossen), Organ Pipes, rotsen die lijken op een gigantisch kerkorgel. [Burnt Mountain](#) (Verbrande Berg) rotsen die in de zon oplichten in een regenboog van kleuren. Tussen de rotsen komen we ook nog tekeningen tegen van de vroegere bewoners van dit gebied tegen. We overnachten wederom in [Khorixas](#)

Dag 13 woensdag 9 juni

Khorixas – Bambatsi (70 km)

Als 's ochtends de zon in Namibië opkomt of in de avond ondergaat, heeft het land een zachte gloed van prachtige kleuren. De omgeving van [Khorixas](#) is daar een fraai voorbeeld van. In ieder geval kunnen

we vandaag het eerste gedeelte over asfalt rijden op een rustige glooiende weg richting [Outjo](#). Dan slaan we af en rijden we dwars tussen de heuvels door. Links en rechts zien we fraaie rotsformaties en wilde dieren. Maar het uiteindelijke doel is Vingerklip dat in een vallei staat dat veel weg heeft van de zandstenen bergen in Arizona. Deze kolossale zandstenen rots balanceert op een kleine berg midden in het open landschap. Een spectaculair gezicht. Vanaf Vingerklip fietsen we verder richting het privaat natuurpark [Bambatsi](#). We overnachten in luxe huisjes in dit park, met zwembad en een prachtig uitzicht over de vallei.

Dag 14 donderdag 10 juni

Bambatsi – Outjo (50/85 km)

Eindelijk zullen we vandaag nagenoeg het hele gedeelte van de route over asfalt fietsen. De route richting [Outjo](#) is relatief gemakkelijk. Glooiende heuvels met lichte stijgingen en dalingen in een voor Namibië groen landschap. Onderweg zien we wilde dieren en de ezelkarren waar speciale zandpaden voor aangelegd zijn. [Outjo](#) is een grotere en typische Afrikaanse stad. Druk en chaotisch en enigszins in verval. Het is ook de uitvalsbasis voor het beroemde natuurpark [Etosha](#). We overnachten op een groene weelderige camping met zwembad en bar.

Dag 15 vrijdag 11 juni

Outjo transfer Etosha (100km)

Een van de grootste hoogtepunten van een reis naar Namibië is het natuurpark [Etosha](#). We vertrekken vroeg in de ochtend en rijden naar dit beroemde park. Ondanks de schrale vegetatie herbergt het park een enorme diversiteit aan dieren. Ooit was hier een

groot meer, maar tegenwoordig is het meer een immense vlakte van zout, klei en savannah. Alleen bij hevige regenval vult het voormalige meer zich met water. Dan explodeert de natuur in allerlei kleuren groen met een zee van bloemen. Hier komen

duizenden vogels en dieren op af. Een ongekend fantastisch schouwspel. We zien honderden zebra's, duizenden springbokken, gemsbokken, giraffen, kolossale olifanten en uiteraard leeuwen. In dit indrukwekkende park gaan we met een minibus op zoek naar deze dieren. We overnachten in het park op een camping.

Dag 16 zaterdag 12 juni

Ethosa

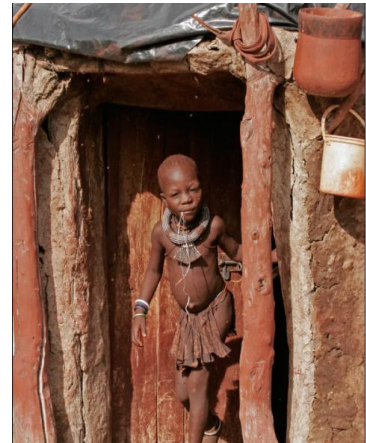
We rijden wederom door het park en staan redelijk vaak stil bij de vele meertjes, waar de hele dag een aanloop is van wilde dieren. Juist op deze plekken is het de moeite waard om de natuur te bekijken. We overnachten op een camping in het park.

Dag 17 zondag 13 juni

Ethosa – Grootfontein (75 km)

De komende routes gaan voor een belangrijk gedeelte over asfaltwegen. We rijden 's ochtends eerst uit het park naar het **Otjikoto** meer (100km), waarna we op de fiets springen richting **Tsumeb** en **Grootfontein**. Dat **Namibië** niet louter uit woestijn bestaat, is bij **Lake Otjikoto** goed te zien. Dit meer is gevormd in een krater van 55 meter diep en heeft kristal helder water. Een prachtige plek om te stoppen. Zwemmen is helaas verboden. **Tsumeb** is een van de belangrijkste steden van **Namibië** en wellicht ook een van de rijkere, dankzij de mijn- en landbouw. Lange tijd was dit een van de belangrijkste inkomsten van **Namibië**. Hier vind je heuvels die nu nog een grote variëteit aan mineralen bevatten. Tegenwoordig zijn de meeste mijnen dicht. Langs de heuvels waar de mineralen gedolven worden fietsen we richting **Grootfontein** waar we overnachten op een interessante plek, een voormalige militaire post van de Duitsers uit de 19de eeuw. Het zogenaamde Schutztruppenhaus.

Dag 18 maandag 14 juni

Grootfontein – Kamrav Farm (70km)

Dit is een van de mooiste, of liever gezegd, groenste routes op de reis. In heel Namibië is er geen gebied dat zoveel water heeft en hoe belangrijk water is, laat dit gebied zien. Het is rijk aan landbouwlanderijen en kleine mijnen. Het eerste gedeelte fietsen we over een grondpad langs de heuvels en landerijen. Vlak bij **Grootfontein** komen we op de plek waar 's werelds grootste landmeteoriet te zien is. De **Hoba meteoriet** weegt meer dan vijftig ton en heeft een volume van negen kubieke meter en viel ongeveer 80.000 jaar geleden uit de lucht. Het is absoluut een "must" om te zien en een leuke plek om even te stoppen voor een picknick. We komen vandaag ook in het gebied dat bekend staat als **Bushmanland**. Het is een fossiele woestijn, maar niet een woestijn met zand. De begroeiing is een lage vegetatie van struiken en in contrast tot het imago van woestijn is **Bushmanland** groen. Dit was honderden eeuwenlang een van de belangrijkste gebieden waar de Bosjesmannen woonden. Het oudste ras ter wereld. Het gebied strekt zich tweehonderd kilometer oostwaarts naar **Botswana** en de **Kalahari**. Het is een onherbergzame wildernis waar men alleen kan overleven met voldoende voorbereiding en

kennis. Tot voor een eeuw terug leefden de Bosjesmannen zoals de Europeaan in het Stenen Tijdperk. In de heuvels zijn nog tal van rotstekeningen te zien. Tegenwoordig zijn de gebieden nabij de steden in gebruik van boeren, die honderden runderen laten grazen op duizenden hectares grond. We overnachten op een camping op een wild- en vee-boerderij

Dag 19 dinsdag 15 juni

Kamrav Farm – Waterbergplateau Park (60/100 km)

Een lange maar mooie tocht die ons alsmaar dichterbij brengt aan de imposante **Waterberg** met zijn rode loodrechte rotswanden en fascinerende rotsformaties. De omgeving is steeds groen, dit als gevolg van het feit dat hier veel water is in de vorm van fonteinen die uit de Waterberg sijpelen, vandaar ook de gepaste naam. We overnachten aan de voet van deze berg op een camping.

Dag 20 woensdag 16 juni

Waterbergplateau Park - rustdag

De rustdag is voor eigen invulling. De Waterberg is een prachtig gebied om te verkennen. Enkel maken een wandeling met een ranger tussen de wilde dieren boven op het plateau. Anderen blijven lekker relaxen aan het zwembad en genieten van de Afrikaanse zon en de rust.

Dag 21 donderdag 17 juni

Otjiwarongo – Kalkveld (80 km)

Dat **Namibië** miljoenen jaren geleden gevormd is, laten de dinosaurus voetafdrukken duidelijk zien. Ze zijn te vinden in de buurt van het spookstadje Kalkveld; ooit een redelijk welvarend dorpje, dat zijn voornaamste bestaansrecht aan een spoorstation te danken had, maar met invoering van moderne locomotieven is dit dorp in verval geraakt. De omgeving van het dorpje is prachtig. Zeker als je het grondpad neemt richting de dinosaurus voetafdrukken, die letterlijk voor eeuwig in versteende modder zijn achtergebleven. Het eerste gedeelte

van de route gaat nog over asfalt, maar na Kalkveld sla je af op een grondpad dat door de fraai gevormde bergen en heuvels gaat. We overnachten op een wildcamping op de plek waar de dinosaurussen 150 tot 200 miljoen jaar geleden rondzwierven.

Dag 22 vrijdag 18 juni

Kalkveld – Omaruru (50/85 km)

Dit is de laatste dag van de fietsroute en we volgen het grondpad naar **Omaruru**. Menigmaal fietsen we met de **Omaruru rivier** mee en langs de weg vinden we huizenhoge termietenheuvels die als kastelen aan de horizon staan. Ook nu komen we menige wilde dier tegen: wrattenzwijnen, kudu's en gemsbokken. We overnachten in een privaat wildpark vlak voor **Omaruru**. Het park is in totaal 3500 hectare groot, maar een gedeelte is helemaal omheind en hier lopen de wildebeesten, giraffen, kudu's, elanden en

sabelantilopen, neushorens en wellicht een verdwaalde olifant. We slapen in huisjes en eten in Afrikaanse stijl in het wildpark.

Dag 23 zaterdag 19 juni

Omaruru – Windhoek Airport

Nog even kunnen we genieten van de zonrijke Afrikaanse ochtend tussen het wild en Afrikaanse acacia's. Dan stappen we op de bus en volgt er een transfer naar de luchthaven van [Windhoek](#). Er is nog wat tijd om de grote en beroemde houtsnijmarkt in [Okahandja](#) te bezoeken voor een allerlaatste en fraai souvenir. Op

het vliegveld hebben we met z'n allen nog wat gedronken en gegeten voor de lange vlucht. Hier hebben we ook afscheid van Monique genomen. 's Avonds op het vliegtuig richting [Frankfurt](#) en vervolgens naar [Amsterdam](#).

Dag 24 zondag 20 juni

Aankomst Amsterdam

In de ochtend landen we op [Schiphol](#). Daar van iedereen afscheid genomen. Mijn vrienden Wil en Jan stonden al op me te wachten. Het is weer een geweldige vakantie geweest.

Als je mijn vakantiefoto's wil bekijken, ga dan naar:

<https://picasaweb.google.com/han.mellaard/VakNamibie28052010Tot20062010#>

En neem ook eens een kijkje op www.silverburg.eu

Met vriendelijke groet,

Han Mellaard

Bronnen: Informatie over de plaatsen en gebieden: Cycletours fietsvakanties
Met dank voor de mooie foto's van Willy de Jong en Rob de Bruin.